Suriye Bataklığında Türk Dış Politikası - 2

Suriye üzerinde herkesin bir hesabı var. ABD, Rusya, Avrupa hatta Çin. Türkiye ise ilk başta aldığı yanlış pozisyon yüzünden 'hesapsızca' hareket ediyor. Türkiye, kumar masasında tüm parasını bitirip oyunun sonuna kadar masada kalma mecburiyeti yaşayan oyuncu görünümünde.

Rus uçağı düşürüldükten sonra Türkiye'nin, Suriye'nin içinde oluşturulmasını istediği 'güvenli bölge' projesi ihtimali ortadan kalktı. Rusya, tüm gücüyle bölgedeki tek gerçek müttefikimiz olan Türkmenlerin üzerine yükleniyor. Türkiye, sessiz. Rusya ve ABD, IŞİD'e karşı 'kara ordusu' işlevi gören PKK'nın Suriye kolunu açıkça destekliyor. Türkiye, susuyor. Sykes-Picot, ABD, İsrail, Rusya ve İran lehinde revize ediliyor. Türkiye, 'ABD ne verirse onu alırız' hesabında. 'Stratejik ortaklarımız' ABD ve NATO'ya karşı elimizde koz kalmadı. Onlara muhtaç hale düştük. Türkiye, ısrarla yanlışta ayak diriyor.

Rus Uçağını Neden Düşürdük?

Türkiye'nin Rus uçağını neden düşürdüğünü sorgulamıştık. Elimizde 3 ihtimal vardı :

1-Angajman kurallarımızın ihlali
2-Türkmenleri koruma
3-'Başka bir şey' söz konusuydu.

Angajman kurallarımızı ihlal, ihtimal dahilinde değil. Suriye sınırında Rus uçağı düşürmemizden sadece bir hafta önce Ruslar Karadeniz'de bir uçak filosuyla hava sahamızı ihlal etti. Dikkat edin, bir veya iki uçak değil, uçak filosu! Ve,Türkiye buna sessiz kaldı. 29 Ocak'ta bir kez daha hava sahamızı ihlal eden Rus uçağına ise, yine bir şey yapılmadı.

Türkmenleri koruma dürtüsüyle hareket etme de maalesef gerçek bir ihtimal değil. Öyle olsa, Türkiye Türkmen Dağı bölgesindeki katliama sessiz kalmaz, engellemeye çalışırdı. Ancak, Suriye'nin kuzeyindeki Türk varlığı; Ruslar, Acemler, Esad ve kuklaları Kürtler tarafından muhasaraya alınmış bir halde. Fakat, Türkiye sessiz.

Üçüncü bir ihtimalden bahsetmiştik. 'Başka bir şey' söz konusu. Bu başka şey, bölgesel bir güç olan Türkiye'nin sorunu bölgenin içinde çözemeyip küresel düzeye taşıması. Türkiye'nin hesabı, Rusya ile kapışmak değil, ABD ile Rusları karşı karşıya getirmekti.

Ancak, Suriye'de yapılan her hesap gibi bu da ters tepti. ABD, Rusya ile mevcut gerginlik seviyesini artırmadı. Aksine 'fırsat bu fırsat' deyip Türkiye'yi başta güvenlik meselesi olmak üzere kendisine muhtaç hale düşürdü.

Ayakçı Yalnızlık

Bölgesel 'müttefiklerimiz' ise trajikomik bir haldedir; IŞİD ve Nusra hariç hemen tüm Selefi güçlerin sponsoru Katar, 'Kürdistan'a destek verebiliriz' diyen Suudi Arabistan, iç savaş başlayana kadar içtiği suyu bile Esad'a ödetip, iç savaş başlayınca Suriye'yi terk ederek Esad'ı devirmek isteyenlerin tarafında yer alan Hamas Siyasi Büro Şefi Halid Meşal ve 'İsmi var, cismi yok' Özgür Suriye Ordusu.

İşte bu kadar! Hepsi birbirinden sağlam, güçlü ve dengeleri değiştirebilecek müttefikler(!). Suriye'de 5 yılımız bunlarla uğraşarak geçti. 'Stratejik derinlikten', 'bölge liderliğinden' seviyesizliğe sınıf atlatmaya düşen bir dış politika.

Müthiş bir başarısızlık örneği… Hoca, ikinci kitabının ismi için fazla düşünmesin. Kendisine 'Ayakçı Yalnızlık' ismini öneriyoruz, üstelik telif hakkı istemeden.

Bundan sonra ne olacak?

Şu anda dış politikamız; ABD'ye muhtaç, ayıyla satranç oynayan ve kendisinden seviye olarak çok aşağılarda kalmış Suriye'ye rezil olan bir görünümde.

Kendini ABD'nin kollarına bırakmak intihara eş değerdir. ABD dış politikasının özeti; 'müttefiklerini' denizin dalgalarından kıyıya çıkartıp kıyıda 'tecavüz etme' üzerine kuruludur. İktidarın ülkemizin dört bir tarafında tecavüze uğrayan kadınlara ver(me)diği tepkiyi, kendilerinin tecavüze alışkın olmalarına mı bağlayalım ? Öyleyse, fırsatını

duvarbulteni

@duvarbulteni

DTCFUlkuculeri

@DTCF_ulkuculeri